

UOHSX0085URK

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R178/2015/VZ-08529/2016/321/IPs

Brno 7. března 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 11. 6. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- společností **HELIKA, a.s.**, IČO 60194294, se sídlem Beranových 65, 199 21 Praha 9, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 4. 2015 Mgr. Janem Turkem, advokátem, ev. č. ČAK 12258, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S247/2015/VZ-12329/2015/523/MLi ze dne 27. 5. 2015, vydaném ve správním řízení ve věci veřejné zakázky s názvem „**Studie proveditelnosti železničního uzlu Brno**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 11. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 11. 2014 pod ev. č. 401559, ve znění opravy uveřejněné dne 30. 12. 2014, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 2014/S 219-387973, ve znění opravy uveřejněné dne 2. 1. 2015 pod ev. č. 2015/S 001-001194, jehož dalším účastníkem je zadavatel –

- **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S247/2015/VZ-12329/2015/523/MLi ze dne 27. 5. 2015

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 23. 4. 2015 návrh navrhovatele – HELIKA, a.s., IČO 60194294, se sídlem Beranových 65, 199 21 Praha 9, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 4. 2015 Mgr. Janem Turkem, advokátem, ev. č. ČAK 12258, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných ve veřejné zakázce s názvem „Studie proveditelnosti železničního uzlu Brno“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 11. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 11. 2014 pod ev. č. 401559, ve znění opravy uveřejněné dne 30. 12. 2014, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 2014/S 219-387973, ve znění opravy uveřejněné dne 2. 1. 2015 pod ev. č. 2015/S 001-001194 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Navrhovatel se svým návrhem domáhal přezkoumání rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení ze zadávacího řízení, a dnem, kdy Úřad tento návrh obdržel (23. 4. 2015), bylo v souladu s § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S247/2015/VZ-11159/2015/523/MLi ze dne 7. 5. 2015, které nabylo právní moci dne 8. 5. 2015, Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření spočívajícího v zakázku uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.
4. Dne 21. 5. 2015 obdržel Úřad přípis zadavatele, jímž mu oznámil, že na plnění veřejné zakázky uzavřel dne 20. 5. 2015 smlouvu s vybraným uchazečem – Společností pro „Studii proveditelnosti ŽUB“ (jejíž společníky tvoří společnosti SUDOP BRNO, spol. s r. o., MORAVIA CONSULT Olomouc a.s. a AF-CITYPLAN s.r.o.).

II. Napadené usnesení

5. Po přezkoumání rozhodných skutečností vydal Úřad dne 27. 5. 2015 usnesení č. j. ÚOHS-S247/2015/VZ-12329/2015/523/MLi (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným.
6. Úřad v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že dne 27. 4. 2015 oznámil účastníkům zahájení správního řízení. Následně usnesením ze dne 5. 5. 2015 určil zadavateli lhůtu k podání informace o dalších úkonech, které provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.
7. Dne 21. 5. 2015 obdržel Úřad od zadavatele dopis, kterým mu zadavatel sdělil, že dne 20. 5. 2015 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Předmětná smlouva byla přílohou tohoto sdělení. Jelikož zadavatel v průběhu správního řízení dne 20. 5. 2015 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky, stal se dle Úřadu návrh navrhovatele zjevně bezpředmětným, neboť v průběhu správního řízení nastal důvod, v důsledku kterého o návrhu nebylo možné věcně rozhodnout, tzn. nebylo možné jej ani zamítnout ani mu vyhovět. Úřad v této souvislosti dále uvedl, že nápravné opatření lze v souladu s § 118 odst. 1 zákona uložit pouze do doby uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.
8. Napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 27. 5. 2015.

III. Námitky rozkladu

9. Uvedené usnesení napadl navrhovatel rozkladem doručeným Úřadu dne 11. 6. 2015. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel v podaném rozkladu v první řadě uvádí, že nesouhlasí s rozhodnutím zadavatele o svém vyloučení z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku. V této souvislosti odkazuje na obsah svého návrhu na zahájení řízení, jakož i na další svá podání vůči Úřadu.
11. Dále navrhovatel namítá, že postupem Úřadu (vydáním napadeného usnesení) došlo k porušení principu dobré správy, neboť tento postup vykazuje především znak neefektivnosti, jelikož primárního úkolu Úřadu (ochrana hospodářské soutěže a výkon dohledu nad postupy zadavatele při zadávání veřejných zakázek) nebylo zjevně dosaženo. Na podporu své argumentace navrhovatel odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 105/2013 ze dne 4. 12. 2014. Navrhovatel současně poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015.
12. Ačkoli si je navrhovatel vědom toho, že při zastavení správního řízení mu bude vrácena kauce (oproti situaci, kdy by došlo k vydání zamítavého rozhodnutí o jeho návrhu), konstatuje,

že primárním cílem podání návrhu bylo dosažení úspěchu v dané věci, nikoli zachování složené kauce.

13. Poněvadž v důsledku rozhodnutí Úřadu o zamítnutí návrhu navrhovatele na vydání předběžného opatření došlo k uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky před rozhodnutím ve věci samé, je navrhovatel přesvědčen, že Úřad nesplnil svou hlavní funkci. Současně se Úřad dopustil porušení principu dobré správy, neboť návrh věcně neposoudil.
14. Navrhovatel uzavírá, že za popsaného stavu může mít oprávněný pocit, že Úřad skutečně pouze vyčkal na uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, aby nemusel ve věci meritorně rozhodnout.

Závěr rozkladu

15. Navrhovatel v podaném rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.
17. Přípisem ze dne 22. 6. 2015 zaslal zadavatel Úřadu vyjádření k podanému rozkladu, v němž uvedl, že napadené usnesení považuje za zákonné, zejména s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 249/2014.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jakož i soulad řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, s právními předpisy, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S247/2015/VZ-12329/2015/523/MLi ze dne 27. 5. 2015, rozhodl tak, že dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. Rovněž s odůvodněním napadeného usnesení jsem se zcela ztotožnil. V další části tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

20. V rozhodovaném případě se navrhovatel podaným rozkladem domáhal zrušení napadeného usnesení Úřadu a vrácení věci k novému projednání. Nejprve jsem se tedy zabýval otázkou zákonnosti a správnosti samotného zastavení správního řízení v šetřené věci.
21. Podle § 118 odst. 1 zákona platí, že nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo

mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.

22. Podle § 152 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
23. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části, jestliže v této hlavě není stanoveno jinak.
24. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
25. Z § 118 odst. 1 zákona vyplývá, že Úřad může zrušit zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele pouze v případě, že došlo ke splnění podmínek v citovaném ustanovení stanovených, tedy že a) zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, b) toto nedodržení postupu bylo způsobilé ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a c) současně dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Takto stanovené podmínky je přitom nutné splnit kumulativně. V případě, že jedna z výše uvedených podmínek splněna není, nemá již Úřad možnost postupovat v řízení tak, že zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jednotlivý úkon zadavatele zruší (tak jak navrhovatel požadoval ve správním řízení), neboť takovému postupu brání nenaplnění všech zákonem stanovených podmínek. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě došlo dne 20. 5. 2015 k uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky, není naplněna podmínka uvedená pod písmenem c) tohoto bodu rozhodnutí o rozkladu.
26. Za výše uvedeného stavu se tak návrh navrhovatele, kterým požadoval přezkoumání rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení ze strany Úřadu a následné zrušení rozhodnutí o vyloučení, jakož i veškeré následující úkony zadavatele, stal skutečně zjevně bezpředmětným, přičemž v rozhodovaném případě lze bezpředmětnost návrhu (žádosti) ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu spatřovat v tom, že o návrhu navrhovatele již není možné rozhodnout způsobem, který navrhovatel požaduje, a to právě z důvodu, že pro takový postup nejsou splněny zákonné podmínky stanovené v § 118 odst. 1 zákona.
27. Vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, mám tedy za to, že Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když předmětné správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným. Správnost a zákonnost takového postupu Úřadu potvrdil i Nejvyšší správní soud, a to rozsudkem č. j. 4 As 249/2014 – 43 ze dne 31. 3. 2015, v němž uvedl, že *„uzavřel-li zadavatel v průběhu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh podle § 114 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, smlouvu na veřejnou zakázku, odpadl předmět řízení (kterým je posouzení možnosti uložení opatření k nápravě, tj. napravení pochybení zadavatele v zadávacím řízení) a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže řízení zastaví podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu z roku 2004, neboť se návrh stal zjevně bezpředmětným.“*
28. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že postup Úřadu nelze považovat za nezákonný či nesprávný, jak uvádí navrhovatel v rozkladu. Této skutečnosti si však musí být navrhovatel vědom, neboť z rozkladu vyplývá, že závěry dotčeného rozsudku Nejvyššího správního soudu

sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015 jsou mu známy, když na ně výslovně odkazuje. Zásadní pro obdobnou aplikaci relevantních závěrů tohoto rozsudku na nyní šetřený případ je přitom posouzení rozhodné právní otázky (zákonnost zastavení správního řízení dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu poté, co v jeho průběhu došlo k uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky) a nikoli otázky, jakými jinými způsoby se má navrhovatel domáhat uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky mezi zadavatelem a svou osobou.

29. Ostatně řešení této problematiky považuji za irelevantní, neboť poté, co byla uzavřena smlouva mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, není možné, aby z rozhodnutí Úřadu došlo k jejímu zrušení a „přinucení“ zadavatele uzavřít ji s navrhovatelem. Jak také konstatuje Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2013 č. j. 7 Afs 79/2012-37, *„důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam“, a dále, že „i kdyby tedy Úřad stěžovatelově návrhu plně vyhověl a napadené rozhodnutí zadavatele zrušil, tento by se přesto nemohl obchodní veřejné soutěže zúčastnit. V tomto ohledu tedy rozhodnutí Úřadu již nemůže mít pro stěžovatele význam. Proto byly splněny podmínky pro aplikaci ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu“.* Ačkoli se dotčený judikát vztahuje k obchodní veřejné soutěži, jsem toho názoru, že jeho závěry je možné obdobně aplikovat i na nyní šetřenou věc.
30. Pokud navrhovatel v rozkladu argumentuje názory Krajského soudu v Brně, uvedenými v jeho rozsudku sp. zn. 62 Af 105/2013 ze dne 4. 12. 2014, nepovažuji takovou námitku za přílehlavou, resp. relevantní, neboť tento rozsudek Krajského soudu v Brně byl zrušen právě prostřednictvím rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015.
31. Dále uvádím, že odkaz na zásady dobré správy, resp. na jejich porušení ze strany Úřadu, učiněný v této souvislosti v rozkladu, není případný a plně se ztotožňuji s navazujícím závěrem Nejvyššího správního soudu, uvedeném opět v jeho rozsudku sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, jelikož *„(...)dobrá správa zahrnuje i povinnost respektovat zásadu proporcionality, která zapovídá správnímu orgánu mj. zjišťování skutečností, které jsou pro rozhodnutí ve věci (již) irelevantní a obtěžování účastníků zasahováním do jejich práv a oprávněných zájmů, není-li to nezbytné pro dosažení zákonem stanoveného účelu (srov. též § 2 odst. 3 a § 3 a § 6 odst. 2 správního řádu)“.* Tuto zásadu proporcionality správního řízení nelze zaměňovat s neefektivností či dokonce vyhýbavostí, jak dovozuje navrhovatel v rozkladu, neboť Úřad je při své činnosti limitován zásadou legality, dle § 2 odst. 1 správního řádu. Pokud jej tedy správní řád ve svém § 66 odst. 1 písm. g) zavazuje správní řízení zastavit, když se návrh navrhovatele stane zjevně bezpředmětným, není možné po Úřadu požadovat, aby o zastavení správního řízení uvažoval v rovině správního uvážení. Z posloupnosti úkonů Úřadu, jež byly v přezkoumávaném správním řízení učiněny nelze ani dovodit, že by Úřad jakkoliv vyčkával uzavření smlouvy, neboť jednotlivé úkony Úřadu byly prováděny bez větších prodlev ihned po zahájení správního řízení. Současně nelze v návrhovém řízení postupovat tak, že budou neodůvodněně ukládána předběžná opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v případě každého podaného návrhu. Je bezesporu i věcí zadavatele, aby zvážil, zda v případě podaného návrhu na přezkum jeho úkonů vyčkal vydání meritorního

rozhodnutí, či uzavřel smlouvu a podstoupil riziko případného správního řízení o správním deliktu se všemi jeho možnými důsledky. V této souvislosti uzavírám, že na základě shora uvedeného jsem neshledal, že by vydání napadeného usnesení představovalo porušení jakékoli zásady činnosti správních orgánů.

32. Co se týče otázky vrácení kauce navrhovateli v případě, že dojde k zastavení správního řízení (oproti situaci, kdy Úřad vydá zamítavé rozhodnutí o návrhu a kauce propadne státu), jedná se o zákonný důsledek, předvídaný v § 115 odst. 4 zákona, o němž není sporu.
33. Rozkladové námitky, směřující proti postupům Úřadu při posouzení návrhu navrhovatele na uložení předběžného opatření, spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky, považuji za bezpředmětné. Otázka uložení předběžného opatření totiž není předmětem napadeného usnesení, proti němuž rozklad směřuje, tudíž o ní nemohu rozhodnout v tomto rozhodnutí o rozkladu.
34. Námitky věcného charakteru ohledně rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení taktéž nemohu nijak vypořádat, neboť nemohou být předmětem přezkumu v rámci tohoto rozhodnutí o rozkladu, protože napadené usnesení se k této otázce nijak nevztahuje.
35. Pokud navrhovatel dále v rozkladu shledává pochybení Úřadu v tom, že se nezabýval meritem věci, nemohu s ním souhlasit. Jsem přesvědčen, že k posouzení této otázky v rámci tohoto řízení ani dojít nemohlo. Tento závěr je rovněž plně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, vyplývá, že „*podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze konstruovat nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže povinnost stěžovatele vést řízení i po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, tj. poté, co odpadl předmět řízení, kterým je trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, a vydat de facto deklaratorní rozhodnutí o tom, zda došlo ke kvalifikovanému porušení povinností zadavatele*“. Jsem přesvědčen, že tyto závěry je možné obdobně aplikovat i na přezkoumávaný případ. Jak jsem uvedl shora, Úřad postupoval v souladu se zásadou proporcionality, když poté, co ve správním řízení nastal důvod pro jeho zastavení dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, je řešení otázky merita irelevantní.
36. V daném případě jsem z hlediska námitek obsažených v rozkladu přezkoumal věcnou správnost napadeného usnesení ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když s ohledem na výše uvedené uvádím, že napadené usnesení jsem shledal věcně správným. Navrhovatel tak v podaném rozkladu nevznášel takovou námitku, která by vzbuzovala pochybnosti o správnosti napadeného usnesení.
37. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem kromě věcné správnosti napadeného usnesení přezkoumal i jeho zákonnost a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal rovněž zákonným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě nastaly podmínky pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Současně Úřad všechny podklady pro vydání napadeného usnesení řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení správního řízení, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných

ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

38. Nelze tedy po přezkoumání napadeného usnesení přisvědčit tvrzení navrhovatele, že napadené usnesení je nezákonné a nesprávné. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným.

VI. Závěr

39. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
40. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Jan Turek, advokát, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
2. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy